

La Comarca Olotina

SETMANARI CATALÀ

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

TALLER DE MÁRMOLS

DE TOTES PROCEDENCIES

JOAN GUIU

Escultor tallista.-FIGUERES

Se construïxen monuments, panteons, creus sepulcrales, xameneyes, inscripcions, escuts y ornamentacions pera edificis, escalons, piques pera aygua beneyta, baldoses, fregadors, banys, mostradors pera carnicers, rentamans, taules pera café, *lavabos* pera barber, taules de totes mides, etc., etc.

Especialitat en l pidas mortuories.

PERA ARRENDAR

Una ploma   ploma y mitja d' aygua de Sant Roch.

Informaran en la impremta d' aquest setmanari.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un any. 5'00 pessetes

Un trimestre. . . 1'50

Pago adelantat.

DIRECCIÓ

Redacció y administració
carrer Clivillers n.º 14.

PER COMUNICATS,

anuncis y suscripcions
dirigirse á la

Imp. de Alzamora, Lorenzana, 5.

ONZÉ CERTÁMEN LITERARI D' OLOT.

Composicions rebudes fins el
15 d' Agost.

- Núm. 20. ¡Renegat!; lema: *Qui de sa parla renegui
—sols mereix que se l' engegui.*
- » 21. *La Barretina*; lema:encara vol dir
independencia. COLLELL. *La gent del any
vuyt.*
- » 22. *Cant del artista*; lema: *Sense pretencions.*
- » 23. *Marinades.*
- » 24. *Natura.*—Notes.
- » 25. *El ceguet.*—*Dibuix á la ploma.*
- » 26. *Corrupció.*—*Novela de costúms del nos-
tre temps.*—Fragments.
- » 27. *Cumplint lo ministeri.*—*Fragments d' un
llibre inèdit.*
- » 28. *Nocturna*; lema: *Sub obscurum noctis.*
- » 29. *A Olot*; lema: *A tú volguda Patria.*
- » 30. *Ranell.*—Notes del camp.
- » 31. *Plany del Profeta*; lema: *Jerusalém.*
- » 32. *Un de tants com n' hi há*; lema: *Stulto-
rum infinitus est numerus.*
- » 33. *El rossinyol*; lema: *Modernisme?.....*
- » 34. *Rosari d' amor*; lema: *Al meu pare.*
- » 35. *La mort de l' estiu*; lema: *Tardor.*
- » 36. *Lo cant del Castell.*
- » 37. *Vergonya de vergonyes*; lema: ¡Anatema!

- Núm. 38. *Intima*; lema: *Nivial.*
- » 39. *Al Sagrat Cor de Jesús*; lema: *Mea cul-
pa.*
- » 40. *Lo vell de casa*; lema: *Avi.*
- » 41. *Desde Rocacorba.*
- » 42. *Fracment d' un poema inèdit*; lema: *Om-
nes qui in monumentis sunt, audient vocem
Filii Dei, et qui audierint, vivent.* JOAN V.
- » 43. *Patria.*
- » 44. *Borralls de neu*; lema: *Hivern.*
- » 45. *A..... tú.*—¡Oh joia boscanal
- » 46. *La missa blanca.*
- » 47. *Mas cabories patriòtiques.*—*Ius suum
cuique.*
- » 48. *En Toni*; lema: *Missa nova.*
- » 49. *La caixa pobre*; lema: *Pallida Mors.*
- » 50. *Lo mal vent*; lema: *¿Passará?*
- » 51. Composició musical.—*Montserrat*; le-
ma: *Montanya de Montserrat—que pele-
grins t' han pujada, etc.* VERDAGUER.
- » 52. *Septembrada*; lema: *Mira, amor meu,
que la Tardor arrival...*
- » 53. *Els tres pintors*; lema: *Claror, claror;
no vull res més.* MUNKATZI.
- » 54. *Cap al cel*; lema: *Ditxós qui se n' hi vá.*
- » 55. *Ex abundantia cordis*; lema: *Patria.*
- » 56. *Catalunya*; lema: *Catalunya, la desgra-
cia se t' aferra.....*
- » 57. *Despedida mística, etc.*
- » 58. *Composició poética, inspirada en la Vera
Creu de Besalú.*
- » 59. *Poesiu de Patria.*

- Núm. 60. *Als que parlan castellà per tot dia sense respectar els dies de festa.*
- » 61. *Miscel·lànea literaria.*
 - » 62. *Ploralles de la penya Celdonia.*
 - » 63. *Cobles en llahor de Ntra. Sra. de les Olletes.*
 - » 64. *Goigs en llahor de la Verge dels Desamparats.*
 - » 65. *Inich divertiment.*
 - » 66. *Poesies humorístiques.*
 - » 67. *L' ànima enamorada; lema: ...placiat Deu, puig teu vull ser, que 'm vulles. AUBIAS MARCH. Cant espiritual.*
 - » 68. *Capritxo; lema: Tres fonts y tres sonets.*
 - » 69. *Dematinet; lema: La noya enamorada.*
 - » 70. *Els dimars de les Gómez; lema: ¡Via fora castellanisats!*

Olot, 16 d' Agost de 1900.

EL SECRETARI DEL JURAT,
Joseph M. Garganta.

Preneu exemple.

A fé qu' enamora y fa venir ganès d' expolsarse 'l jou la heróyca, la més heróyca resistència del sigle, la que están fent les nacions del Transvaal y Orange, á deixarse dominar per la ambiciosa Bretanya. Després d' haver-se apoderat d' abdues capitals, després d' haver trepitjat tot el territori de les dues repúbliques, l' exèrcit anglés, sét vegades més nombrós que 'l dels boers, no pot donar un pás que no 's vegi acosat á tiros. De les mateixes ciutats que té ocupades no pot surtir, perque á les portes l' esperan, y tornan, á pesar de tot quant digui en contra la prempsa inglesa, á contar els combats

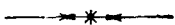
per derrotes, y resultan estérils tots els esforços que fan pera enrotllar tal enemich, tirant aixís per terra 'l famós nom de Kitchener y desprestigiant la figura d' aquell Roberts en quin talent confiava tant la orgullosa Albió. Les darreres notícies que 'ns venen del sud de l' Africa, han de desesperar al govern de la Graciosa Reyna, però més hauria de ferho 'l poble anglés que, com l' espanyol, després pagarà 'ls plats trencats. Diuhen telégrames rebuts de Loreuço Marquez: «Dewet, general boer, ab cosa d' uns cinch mil homes, s' ha escapat de la persecució de Kitchener, que 'l tenia voltat ab un exèrcit que no baixará de quaranta mil, y encara s' assegura que 'ls primers els hi han donat una bona xulina, fent-loshi la mar de baixes y presoners». Me sembla que seria hora de que Inglaterra posés seny y vegés en ses estranyes derrotes alguna cosa més que un enemich valent y astut. Jo estich en que hi há la má de Deu que s' ha compadit dels oprimits y vol que per escarment de tots «ls opressors de la terra, un poble insignificant, el més petit del món, aplasti l' orgull del poble més poderós y més ensuperbit de tots els pobles.

Poseu la barba á remullar pobles ó governants déspotas que subjogueu per rahó de la forsa bruta; no falta més que vostres esclaus prenguin exemple d' aquells valents boers y, enamorats d' una causa justa, se revoltin contra

vosaltres. Per medi de la fé alcanstarán el favor del Deu dels exércits y vostres soldats besarán la terra.

Refleccioneu y preneu exemple uns y altres: els opressors tement á Deu, els oprimits demanant la seva ajuda, y si pera redimir l' esclau vingué al món á patir y morir clavat en creu, pera salvar al oprimit del sigle XIX vos enviará un sant amor á la patria y canons y bales com á n' als boers.

Maritafge per sorpresa.

¿Si l' estimava l' Arciset á la Mariona, preguntan?

¡Oh, sí! L' estimava ab un amor lleal y noble, amor que tancava dintre son cor, perque sabia qu' era un somni en tant visqués el seu pare.

Tots els dematins, quan ella á trench d' auba eixia de sa rónega barraqueta, ab son remadet de cabres que saltironavan alegroyes pels pedruscalls vorers á la carretera, ell, embadalit, foll de amor, la contemplava desde 'l más dels Pardals, d' ahont era hereu, bategantli febrós el cor y batentli 'ls polsos, que li cargolavan el cap ab son picoteig.

La pobreta pastora, ab els ulls ficosos á terra, anava trascant ab la filosa als dits; de tant en tant un tronch de crossta que trepitjava ab sos peuhets nusos la feya extremir, y l' hereu desde la masía s' extremia també.

¡Pobre donzell! L' estimava de tot cor y 's veyá condemnat á callar aquest amor. ¿Qu' hauria dit son pare si hagués sabut que son fill, el jove més rich del encontorn, volia enmaridarse ab la Mariona, la pastora més pobra de vint hores á la rodona?

Un dematí, com tots, eixí la nina ab son remadet de cabretes viarany amunt cap á la pineda; el flayre del romaní y l' arbós esponja 'ls pulmons y aixampla 'l cor; el dematí era preciós; les copes dels velluchs pins gronxavan un aixám de moixons que xarrotejavan amoretes saltironant pel resinós bran-catge.

La Mariona s' assentá en una pedra, y filant, filant, va adormirse, barbotejant l' estribill d' una cansoneta de montanya.

El mastí s' assentá á sos peus y 's posá á vetllar.

*
**

El pobre Arcís que, com sempre, la contemplava al eixir de sa barraqueta rónega, la seguí ab la vista, contenint l' atabalat batre de son cor de vint anys, deixant escapar un sospir fondo, molt fondo. Prompte la vegé pujar pels caminets, no sense dirigirli dues ó tres miradetes dolces com bresques, y desapareixer entre mitg dels tronchs velluchs d' aquells pins reveavis.

Allavors l' amor del Arcís esclatá ab tota sa fortaleza, sentí móurer sos peus y son cervell caldejá un desitg ruhent; la Mariona l' atreya com un

imán y 's dirigí adelerat darrera d' ella dressera amunt; volía declararli lo que per ella sentía, mal pesés al jayo de son pare.

Fent aquestes reflexions arribá als peus de la Mariona y la contemplá extasiat.

De sobte, una má tremolosa s' apoyá en sa espatlla; l' Arcís se girá extremintse.

Era 'l jayo que 'l seguía.

Ni un mot articulá ni l' un ni l' altre y agafats del bras tornaren dressera avall, camí del más dels Pardals.

Aquell día fou de dol per la masía.

L' Arcís confessá son amor y 'l jayo el va amenassar ab desheredarlo si no retirava lo dit.

— ¡Y ara! ¡Una pastora! Coses del jovent que no pensa,—deya 'l bon home.

*
*
*

Ha passat un any. Avuy s' ha de casar la Mariona ab el mosso del jayo, casament arreglat pel vell.

L' Arcís no está trist ni molt menos; fins diu que vol assistir al casament vestit de nuvi.

En efecte: una hora avans l' hereu donava una bossa al mosso, dihentli:

—Ja ho sabs. —

Y 's dirigían abdós á la barraqueta, ab gran alegría de la nuvia.

Arribaren al temple; el jayo no hi era y 's comensá la cerimonia, mes en el precís moment de donar el senyor rector la benedicció, el mosso abando-

nava la má de la Mariona, cedint son lloch al hereu.

Era 'l pacte de la bossa.

Caygué la benedicció, y 'l jayo, al saberho, desheredá al Arcís, però al cap de vuyt dies el tornava á admetre, junt ab sa muller, á qui acabá per estimar de tot cor.

¡Era tan bona y obligada!

A. Llimoner.

LA ENAMORADA

El sol ponentse, trista la terra,
solcant montanyes, trepant la serra
va devallant,
una pastora gentil y hermosa,
qu' arreu escampa, d' amor confosa
el seu trist cant.

Y aquelles notes mitg apagades,
per el ventitjol embolcallades,
ab greu fatich
camps rastrejantne, creuhant montanyes,
introduhíntse per les cabanyes,
cercan abrich...

La fosca avansa... lo sol ja es fóra;
les débils notes de la pastora
vanse apagant.
Sols el ventitjol les seques fulles
de la fageda, tristes despulles,
fa corre arrant.

Dorm la Natura baix la coberta
de la nit negra; tan sols desperta
resta en el Món,
ella, la pobra, la enamorada,

que va sense esma, esbojarrada
d' amor profón.

Cerca ab deliri, corra afligida
y fadigada va dant la vida
per son amor;
son pit batega, y en mitg la serra,
l' Hivern crudíssim l' arrastra á terra
matantli 'l cor.

Manel Benet.

Barcelona, Agost de 1900.

CORRESPONDENCIA

TORTELLÀ 21 d' Agost.

Diumenge tingué lloch en aquest poble una festa catalanista, preparada per l' «Agrupació» de Besalú. Després d' algunes dificultats ó reparos que hi trobaven alguns elements del poble, pogué celebrar-se l' acte de propaganda en una sala de ball bastant capassa.

Estavan convidats al acte alguns elements catalanistes d' aqueixa vila, que per tractar-se d' amichs nostres no 'n parlarém; solzament farém constar que foren molt aplaudits en ses disertacions.

Cedida la presidència á nostre company D. Eveli Barnadas pel senyor president de l' «Agrupació» de Besalú, se principiá l' acte, prenent la paraula l' elocuent orador senyor Cambó, qu' exposá, ab veu clara y ab brillants períodos, el programa catalanista, demostrant al públich que no som un partit polítich, que no tenim ambicions de poder ni 'ns guía altra cosa més qu' un sant amor á Catalunya. Demostrá també, ab rahons clares, el dret que 'ns assisteix al exigir que se 'ns torni lo que 'ns han pres, després de

haver comparat nostra infelís situació ab la d' Irlanda, Fintlandia y Polònia. Tractá també de la necessitat d' usar ab carácter oficial la nostra llengua, de les quintes y per últim feu entendre als tortellanenchs que no perteneixém á cap partit polítich y que protestém indignats de tot lo que sia dolent; tant si ve dels blanchs com dels negres. «No sigueu hipócrites—els deya 'l Sr. Cambó,—si teniu alguna idea possehiula ab fé, qu' es lo que la salva». Atronadors aplausos acallaren la última paraula del orador.

Acte seguit feu us de la paraula 'l Sr. Gallostra, president de l' «Agrupació Catalanista» de Crespiá, qu' ab sentides frases exposá al públich lo maltractat que fou quan, per desgracia seva, hagué d' anar á servir al rey y les penes ó cástichs que sufrían perque no entenían les ordres en castellá que 'ls hi donavan els quefes al fer la instrucció. Al acabar son discurs ressonaren molts aplausos.

Usaren luego de la paraula nostres companys Srs. Mata y Berga y Boada, finalisant l' acte ab un curt resúm pel Sr. Barnadas.

Assistí al acte una gran gentada. De Besalú hi havia una escullida representació, aixís com de Crespiá y Argelaguer. També hi vegerem al Sr. Cuffi, á D. Francisco Monsalvatje y altres amichs que sentím no recordar, felicitantse mutuament per la lluhidisa del acte, del que 'n surtí 'l públich molt satisfet.

A les sis de la tarde 's despedían els expedicionaris, convensuts de que l' acte donará 'l fruyt que 's proposá l' «Agrupació Catalanista» de Besalú, á la que felicitem de cor.

El Sr. Arcalde, que també 's digná assistir á la festa, prengué les més acertades disposicions pera que l' ordre no s' alterés, com no ho feu cap mica á pesar de l' apila-

ment de gent que hi havia, siguent moltíssima la que tingué de quedarse fóra del local.

El Corresponsal.

CRÓNICA.

Actualment gosém d' una temperatura propia de la estació, no sentintse altra fresca que la de la nit, en qual hora fa de bon passejarse.

Cada día apareixen y desapareixen una infinitat de núvols, deixant anar de clar en clar algún ruixat que no passa de gotellada d' estiu.

Desde 'l día de sa inauguració, cada día va augmentant la concurrència á la Exposició Regional Olotina, especialment de nou á onze de la nit, en que casi sempre hi ha hagut concert.

En la nit de l' Assumpció, día de la inauguració, hi cantá l' orfeó «Catalunya Nova», varies vegades hi ha tocat la banda del regiment d' Assia y altres hi ha hagut sardanes per la cobla de la banda Municipal.

Dilluns va celebrarse una vetllada literari-musical, en la que hi prengué part, además del aplaudit sexteto que sol executar en el «Institut Olotí», alguns aficionats y aficionades de distingides families forasteres que passen la temporada d' estiu en aquesta vila. No cal dir que tots els números foren ben desempenyats y merescudament aplaudits.

Dimars y dimecres s' hi celebraren dos excelents concerts pel reputat sexteto de professors del Liceo de Barcelona, Srs. Meriz, Galvez, Oro, Tormo, Oliveras y Perera,

deixant á la nombrosíssima y distingida concurrència, qu' omplía per complert tot el local, en extrém comp'ascuda per la maravillosa execució de tot lo que tocaren. Se pot ben assegurar qu' á Olot no s' havia sentit may música á l' altura de la que poguerem tenir la satisfacció de sentir en els dos concerts citats.

Se 'ns ha dit que s' esperan d' avuy á demá altres artistes barcelonins, ab els que hi va alguna senyora, al obgecte de donar varies audicions de cant y piano.

Ab un ple á vessar, el día de la Mare de Deu se posá en escena en el Teatro Principal *El Rey que rabió*, ab la qual se conquistá la companyia numerosos aplausos.

L' endemá 's repetí la ópera *Marina*, posantse per final *De dotze á una*.

Diumenge, ab molt bon acert, desempenyaren *Los diamantes de la Corona*, siguent molt aplaudits per la nombrosa concurrència que hi assistí.

Pera avuy s' anuncia *La Tempestad* y la sarsuetta *Dos carboners*. Se 'ns ha assegurat qu' en aquesta funció, ab motiu d' eesser á benefici del mestre Sr. Austrich, hi há un gran augment en la orquesta.

Per causa del temps emplujat, divendrés passat no pogué tocar al Firal la banda militar.

Dilluns hi executá escullides pessas, entre elles un *pot-pourri* d' ayres nacionals que fou molt aplaudit, com també una sardana que tingueren de repetir, gracias á la insistencia dels aficionats á n' aquest característich ball catalá.

El «Círculo Olotense» celebrá dissapte y dilluns les vetllades corresponents á les res-

pectives setmanes, de les que ve celebrant cada vuyt dies desde fa una temporada.

La concurrència fou escullida y la banda militar d' Assia, encarregada d' executar el programa d' abdues vetllades, se vegé molt aplaudida.

Extraordinariament concurreguda se vegé la plassa de Sant Roch el diumenge y el dilluns últim, ab motiu de ferhi ballar sardanes els pagesos.

Diumenge, dilluns, dimars y dimecres celebrá sa festa 'l barri de Sant Bernat, ab *gallarda*, sardanes, balls y tornabodes.

Ahir al vespre hi tocá la banda militar, de nou á dotze, davant de la casa-domicili del senyor comandant de la guarnició de aquesta plassa.

No sería de més que la policia dongués vistes de tant en tant en les ruines de la casa aterrada del carrer de Clivillers, donchs casi cada día una caterva de maynada hi encenen pilons de palla, omplint el carrer y, lo qu' es pitjor, les habitacions d' aquell veynat d' un fum més asfixiant y més molest que la calor, per la que tenen oberts els balcones y finestres. Y que no es cosa d' avisarlos, perque si aixís ho fan els vehins, se veuhen insultats ab paraules asqueroses companyades d' alguna pedrada, ab la qual de vegades cau algún vidre trencat.

Aixó sense contar ab el magatzém de vehículs que hi acumulan els carreters que no deuen tenir quadra pera posarhi 'ls carros, els quals sovint son trossejats per aquells baylets, siguent un patent miracle que no se n' hi hagi esguerrat cap.

Y no parlém encara de la porqueria que s' acumula en aquell fastigós *solar*, tan deixat de la má de Deu y dels homes, perque

recordém qu' algún altre periódich local ne parla diferentes vegades y se 'n feu cas omis.

Lo que sí aconsellém als vehins que si per desgracia senten á dir qu' á Olot s' hi comensa á escampar una epidemia, procurin fer tots els medis possibles pera ausentarse d' aquells encontorns, si hi són á temps, puig no sería cosa estranya qu' en aquell pestilent carreró hagués nascut.

Diumenge vinent, havent dinat, en la societat «Industria y Comercio» el quarteto «El Porvenir» hi donará un concert, cantant alguns fragments de *Marina*, *Estrella*, *El Diablo en el Poder* y *La conquista de Madrid*, dirigit y acompanyat ab el piano pel intel·ligent mestre director de la companyia de sarsuela qu' actua en noste Teatro, don Ramon Austrich.

Els catalans residents á Rio Janciro s' han associat, al objecte de fundar un Centre Catalanista al estil dels que hi han á Cuba, Filipines, Buenos Aires y altres localitats estrangeres.

Rebin aquells compatricis nostra més coral enhorabona y una estreta abraçada de germanor.

L' associació catalanista «L' Escut Emporità» de La Bisbal, té 'l propòsit d' organitzar unes classes de solfeig de franch pera joves, ab el lloable intent de propagar l' amor á la música popular catalana, apartantlos aixís d' altres diversions que no sempre poden resultar bones.

S' ha publicat á Tarragona 'l primer número de la revista mensual *Patria*, portaveu del centre catalanista «Las Cuatre Barras» d' aquella ciutat.

Ab motiu del viatge de la Reyna a Bilbao, l' *Euskalduna* li dirigeix un missatge, pregantli qu' escolti la veu d' Euskaleria y protestant de que 'ls que 'l anirán á rebre com á autoritats d' elecció popular, no representan res ni són ningú en el país vascongat.

Próximament s' estrenarà á Londres el drama original del eminent D. Angel Guimerá, *Terra baixa*, traduït al anglés per Mr. Augus Harper, ab el títol de *Wolf of the lowland*.

Copiém del *Diari de Catalunya* del dilluns últim:

«Com saben nostres lectors per les notícies telegráfiques publicades en les nostres anteriors edicions, avans d' ahir se detingué á Reus el director del nostre company *Lo Somatent*, Sr. Ferré y Gendre, per una poesia publicada 'l diumenge passat á n' aquell diari. Aixís mateix va esser detingut á la nostra ciutat D. Joseph Barbany, per una poesia publicada al mateix número del esmentat periódich.

Aquest últim, qu' á la seva qualitat de periodista reuneix la d' esser empleat á la secretaría de la Cambra de Comers, va protestar de que se 'l tingués entremitg de lladregots tractantse d' un senzill delicta de impremta, mes les seves justes reclamacions no varen esser ateses.

Si 'l Sr. Barbany no satisfá les 2.000 pesetes de fiança que se li exigeixen, será enviat á Reus, per trámits, com un vulgar malfactor.

El Sr. Ferré y Gendre, segons diu un diari, ha sigut posat ja en llibertat preventiva, lo que desitgém també pel Sr. Barbany.»

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa, del dilluns
últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	15'50 Ptes.
Mastay.	14'00 »
Blat de moro.	13'75 »
Fajol.	12'50 »
Mill.	13'00 »
Panís.	13'00 »
Mongetes.. . . .	25'00 »
Fabes.	14'00 »
Besses.. . . .	14'00 »
Llubins.	09'00 »
Patates (carga).	08'00 »
Ous (dotzena).	01'00 »

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy, 23.—S. Felip Benici cf.

Div., 24.—*Avans* †.—S. Bartomeu ap. y Sta. Aurea vg.

Dis., 25.—Ss. Lluís rey de Fransa y Genís d' Arlés.

Dium., 26.—El Puríssim Cor de Maria y Ss. Ceferí p. y Simplicí mrs.

Dill., 27.—La Transverberació del Cor de Sta. Teresa de Jesús vg. y S. Joseph de Calasanz fr.

Dim., 28.—*Avans* †.—S. Agustí b. y dr.—*B. P. en S. Agustí.*

Dimc., 29.—STA. SABINA MR., patrona de aquesta vila, y la Degollació de S. Joan Baptista.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura. Dilluns passan á la de Ntra. Sra. del Carme. La exposició de S. D. M. comensa á dos quarts de sét.

Caldereria d' arám

Y TALLER DE REPARACIONS DE TOTA CLASSE
D' OBGETES DEL MATEIX METALL

✦ DE A. BERNARD. ✦

CONSTRUCCIÓ DE TOTA MENA DE PESSES D' ARÁM.
ESPECIALITAT EN ESTANYATS Y TUBERÍES PERA MÁQUINES DE VAPOR
COMPRA Y CAMBI D' ARÁM VELL.

44 Sant Rafel, 44

OLOT.

En la impremta d' aquest setmanari ha arribat un gran assortit de **TARGETES FELICITACIÓ** desde 0'75 ptes. el centenar fins á 6.

La medicació sulfurosa á domicili

PER LES

GOTES-MARES SULFUROSES DE BAR

ab les quals se preparan inmillorables aygues sulfuroses pera beguda, gargarisació, pulverisació, banys sulfurosos, etc.—Curan: herpes, escrófules, malalties de la pell, catarros pulmonars, tos, enginyes, anemia, malalties secretes, etc.—Empolleta: 3 pessetes.

Farmacia de **D. JOAN CARDELÚS, OLOT**, y en totes les pricipals farmacies.